

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 25 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, declarat de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului

*Chiperi Vasile XXXXX, născut la
XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX,
XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, „anterior
judecat”.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 18.03.2020 - 25.11.2020,
instanța de apel: 22.12.2020 - 22.06.2021,
instanța de recurs: 16.09.2021 - 27.10.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 25 noiembrie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Chiperi Vasile a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probă* de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, la 22.02.2020, în jurul orei 03⁴⁵, inculpatul Chiperi V., neavând permis de conducere, ignorând prevederile pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care indică că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere” și art. 19 alin. (2) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care prevede că „pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului ori dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului”, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ce pot surveni, aflându-se în stare

de ebrietate cu grad avansat, a urcat la volanul automobilului „Ford Mondeo”, n/î XXXXX, și a condus în mun. Chișinău, până când în adiacentul bd. Constantin Negruzzi, 10, a fost stopat de către inspectorii de patrulare Braghiș M. și Lungu V.

Potrivit rezultatului alcotestului „Drager” XXXXX, s-a stabilit că la 22.02.2020, ora 03⁵⁹, în aerul expirat Chiperi V. avea concentrația vaporilor de alcool de 0,77 mg/l, iar în conformitate cu art.134¹² alin. (3) Cod Penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, inculpatului a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere, care se pedepsește articol se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, inculpatul a recunoscut vinovăția și în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, că inculpatul anterior a fost condamnat, iar pedeapsa aplicată acestuia și anume muncă neremunerată în folosul comunității nu și-a atins scopul de reeducare, or, a continuat să admită un comportament antisocial, urcând la conducerea mijlocului de transport nu doar fără a deține permis de conducere, dar și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, concluzionând echitabilă aplicarea pedepsei cu închisoarea pentru un termen de 6 luni, cu suspendarea executării ei potrivit, prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

3. Avocatul Plămădeală Roman a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, cu pronunțării unei hotărâri, prin care lui Chiperi V. să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a invocat că, instanța de fond urma să țină cont de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, a contribuit activ pe parcursul fazei de urmărire penală cât și în cadrul cercetării judecătorești prin expunerea factologică și în detaliu a tuturor circumstanțelor importante pe caz, de faptul că nu sunt plângeri în privința acestuia, este o persoană tânără, a apreciat că, consecințele faptei săvârșite constituie o greșală iar pe viitor, dânsul va depune tot efortul pentru a înlătura rezultatul acesteia, motiv din care pedeapsa aplicată prin sentință este una prea aspră.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a ținut cont la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și anume că, inculpatul a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vinovăția, anterior a fost condamnat, iar pedeapsa aplicată acestuia și anume muncă neremunerată în folosul comunității nu și-a atins scopul de reeducare, or, inculpatul a continuat să admită un comportament antisocial, conducând mijlocul de transport nu doar fără a deține permis de conducere, dar și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin urmare, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile izolării de societate cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în limitele

sanctiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și suspendarea condiționată a executării ei conform art. 90 Cod penal, deoarece condamnarea reală la pedeapsă privativă ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Or, instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, a acceptat cererea de a fi examinată cauza în procedura simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea termenului de pedeapsă cu $\frac{1}{3}$ și nu este temei de a desființa sentința emisă în partea solicitată.

O atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată de instanța de fond, raportând-o la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, îl va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale similare.

Deci, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

5. Avocatul Plămădeală Roman a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care lui Chiperi V. să-i fie stabilită o pedeapsă minimă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Recurentul a invocat că, instanțele urmau să țină cont de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, a contribuit activ pe parcursul fazei de urmărire penală cât și în cadrul cercetării judecătorești prin expunerea factologică și în detaliu a tuturor circumstanțelor importante pe caz, de faptul că nu sunt plângeri în privința acestuia, este o persoană tânără, pe parcursul desfășurării prezentului proces s-a manifestat ca o persoană sinceră și care a apreciat că consecințele faptei săvârșite constituie o greșeală, iar pe viitor, dânsul va depune tot efortul pentru a înlătura rezultatul acesteia.

Instanțele nu au motivat și argumentat corespunzător faptul imposibilității aplicării în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și că această pedeapsă nu ar permite atingerea scopului de reeducare persoanei condamnate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a comis o infracțiune ușoară, dar anterior a mai fost condamnat, continuând să admită un comportament antisocial, conducând mijlocul de transport fără a deține permis de conducere și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurent, o pedeapsă penală mai blândă decât cea stabilită, ar fi inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale aplicate inculpatului în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar a acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Plămădeală Roman, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 25 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, în privința inculpatului Chiperi Vasile XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 noiembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun